

Maade. Det er oplyst, at der kun indkommer 3,000 Ekspeditioner om Aaret, det bliver med et rundt Tal en halv Snes Ekspeditioner om Dagen. Det forekommer mig da, at det er et noget vel stort Apparat at sætte i Gang, at lave et særskilt Departement. Ligesom det ærede Medlem (J. Pedersen), der talte efter mig, er jeg ganske overbevist om, at naar disse Forretninger bliver taget fra Justitsministeriets 2det Departement, vil de Lettelser, Staten vil føle, blive meget smaa og sikkert ikke staa i Forhold til de Udgifter, som vil medgaa til et særligt Departement.

Ministeren talte ogsaa om, at jeg maaske som Majoratsbesidder kunde tale om Sparsommelighed, men ikke havde Lov til at tale derom som Lovgiver. Jeg mener, at det ogsaa er Lovgivernes Opgave, selv om Sagen vedrører en personlig, at gøre deres til, at Ordningen bliver ikke alene forsvarlig, men ogsaa sparsommelig. Det forekommer mig, at jeg i mine første Bemærkninger heller ikke havde talt om noget andet, jeg har ikke gjort mig til Talsmand for et unødigt Kniberi, men kun for, at det ikke skal komme til at koste mere end nødvendigt.

Endelig sagde Ministeren, at det var umuligt at beregne, hvad Lenskontrollen koster. Det kan jeg nu ikke forstaa. Intet Menneske taler jo her om 10 eller 25 Øre mere eller mindre, jeg er overbevist om, at alle de, der skal være med til at betale, vil give mig Ret, naar jeg siger, at en rund Sum, ved hvis Ansættelse man er ganske sikker paa at være paa den sikre Side, vil intet Menneske kny imod. Men jeg føler mig overbevist om, at denne Sum ikke behøver at blive paa 50,000 Kr., som der efter Lovforslaget skal gives aarligt i Lønninger. Jeg kan ikke sige det saa nøje i Øjeblikket, men for Justitsministeriets 2det Departement er det samlede Antal af Ekspeditioner vistnok 27,000, og efter hvad der er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget her, er Antallet af de Ekspeditioner, som angaar de her omhandlede Sager, ca. 3,000, altsaa ca. $\frac{1}{9}$ af det samlede Antal Ekspeditioner. De samlede Lønninger andrager ca. 65,000 Kr., saa vidt jeg har kunnet beregne efter et løst Skøn, men at det saa skulde være nødvendigt at komme op paa nogle og 50,000 Kr. for det Kontor, der her er Tale om at oprette, tror jeg ikke. Man vil sikkert kunne komme til et mere beskedent Tal, og det forekommer mig ikke at være saa vanskeligt at regne nogenlunde

ud, hvad det vil koste. Ikke et eneste Menneske vil sige noget imod, at man runder af opad, for man vil dog alligevel komme til en beskedent Sum.

Ministeren talte flere Gange om disse 356 Mill. Kr., som skulde ind under Kontrollen, og at den eventuelle Afgift ikke vilde blive nogen Byrde i Forhold dertil. Nej, det vil den ikke, jeg antager ikke, at nogen vil segne under den Byrde, men jeg tror, at de paagældende som fornuftige Administratorer ikke holder af at betale mere end nødvendigt. Naar det ikke er nødvendigt at betale mere end ca. 6—7 Øre pr. 1,000 Kr., er der ingen Grund til at opkræve 25 Øre; da der er Tale om store Kapitaler, bliver det ogsaa til Penge.

J. Pedersen: Ministeren har naturligvis Ret i, at en Besparelse er lige saa meget værd, naar den viser sig i Nedsættelse af Udgifter, som naar den viser sig ved, at en ellers nødvendig Forhøjelse kan undgaa, og jeg har ogsaa fremhævet, at Lovforslaget, efter hvad der er oplyst i Motiverne, vil medføre dette sidste, men jeg er rigtignok ganske klar over, at denne Forhøjelse, som bliver undgaaet derved, langt fra vil nærme sig de 50,000 Kr., som denne Kontrol aarlig vil koste.

Jeg sagde, at der foruden de tre Embedsmænd skulde ansættes et ubestemt Antal Assistentter. Udtrykket „ubestemt Antal“ bygger jeg paa selve Motiverne, idet det deraf klart fremgaa, at man ikke ved, hvor mange det bliver. Og at det ikke bliver noget lille Antal, tør jeg slutte deraf, at der til Medhjælp beregnes 16,000 Kr. aarlig, foruden yderligere indtil 17,000 Kr. aarlig til Kontorhold. Den hele Foranstaltning forekommer mig, som sagt, ret kostbar, men jeg skal gentage, at jeg ikke kan dømme sikkert om disse Forhold, da jeg ikke ved, hvor meget Arbejde der er at udføre. Men een Ting er jeg, ligesom det ærede Medlem, der talte før mig, klar over, nemlig, at den Besparelse, der vil opnaas for Statskassen, ikke staa i rimeligt Forhold til denne Udgift. Den højtærede Minister lagde Vægt paa, at naar Lovforslaget var gennemført, vil Kontrollen ikke koste Statskassen en eneste Øre, og det kan jo være rigtig nok, saa lang Tid i hvert Fald, som det nuværende Forhold opretholdes, idet der i den Sum, der indkræves hvert Aar, er beregnet at skulle være tilstrækkeligt til ogsaa at give de paagældende Embedsmænd den lovbestemte Pension. Men jeg